

عنوان مقاله:

بررسی اوضاع مطبوعات ایران پس از سقوط رضاشاه تا کودتای 28 مرداد 1332

محل انتشار:

فصلنامه جندی شاپور، دوره 1، شماره 4 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

کبری بیرگانی قربانی - دانشجوی کارشناسی ارشد تاریخ ایران دوره اسلامی دانشگاه شهید چمران اهواز

محمدرضا علم - دانشیار گروه تاریخ دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

در دوره قاجار مطبوعات، ابزاری در جهت حمایت از دولت و عمال آن بود با وجود این روزنامه هایی نیز بودند که به نقد دولت های وقت می پرداختند. مطبوعات که در وقوع انقلاب مشروطه نقش مهمی ایفا نمودند و به رکن چهارم مشروطیت معروف گردیدند، تا هنگام به قدرت رسیدن رضاشاه با وجود فشارهای زیادی که متحمل شدند نسبتاً پرنق و نثر بودند. هنگامی که رضاشاه زمام امور کشور را به دست گرفت نشریات در یک فضای رعب و وحشت فرو رفتند زیرا رضاشاه از نقش و تاثیر مطبوعات در شکل دادن به اذهان مردم و جامعه آگاه بود. با فروپاشی دیکتاتوری رضاخان در شهریور 1320 فضای نیمه باز سیاسی در کشور ب وجود آمد. مطبوعات از این فضا تاثیر پذیرفتند و به گونه ای از آزادی دست یافتند که در دوره های قبل کمتر مشاهده شده بود. محتوای نشریات انتقادی تر و تعداد آن ها بیشتر گردید، احزاب زیادی در این دوره تشکیل شد و هر کدام نشریه ای را تاسیس کردند که از مواضع آن ها حمایت می کرد، دول متفق نیز رقابت خود را به صحنه ی مطبوعات ایران کشاندند و دو جبهه یکی به طرفداری از شوروی و دیگری متمایل به غرب تشکیل شد. در این پژوهش که به روش کتابخانه ای و به شیوه ی توصیفی و تحلیلی گردآوری شده است، برآنیم که اوضاع مطبوعات ایران پس از سقوط رضاشاه تا کودتای 28 مرداد 1332 را بررسی کنیم تا نشان دهیم که عواملی همچون خفقان و دیکتاتوری دوره رضاشاه، سیاست مداراجویانه ی محمدرضاشاه، ضعف و سستی کابینه ها و خلا قدرت مرکزی، جنگ و دخالت بیگانگان در امور کشور سبب آزادی نسبی مطبوعات در این دوره بودند.

کلمات کلیدی:

مطبوعات، رضاشاه، محمدرضا شاه، پهلوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/804277>

